

μενος, οὐκ ἀν ἐπέγνω τὴν πόλιν. Οὕτως ἔξαίφνης ἀπὸ τοῦ φρύλοτέρου βίου πρὸς εὔσέβειν μετεπήδησεν. Ωσπερ γάρ γυναικαὶ πτωχὴν δάκρικ φέρουσαν, μετὰ ταῦτα τις χρυσοὶς ἴματίοις κεκοσμημένην ἴδων, οὐκ ἀν ἐπιγνοῖ τὸ γύναιον· οὕτως ὁ τὴν πόλιν ἐκείνην εἰδὼς πτωχεύουσαν πρότερον, καὶ τῶν πνευματικῶν ἔρημον οὕτων θησαυρῶν, ἡγνόντεν ἀν ποία, ἢ τίς ἦν ἡ πόλις, ἣν τοσοῦτον ἵσχυσεν εὐχὴ μεταβαλοῦσα καὶ τρόπον καὶ βίου πρὸς ἀρετὴν ἐπαναγαγεῖν. Καὶ γυνὴ δέ τις²⁶ ἐν ἀκολασίᾳ καὶ πορνείᾳ πάντα βεβιωκεῖα τὸν χρόνον, ἀμα τε προσέπεσε πρὸς τοὺς πόδας τοῦ Χριστοῦ, καὶ σωτηρίας ἔτυχεν.

Οὐ τοίνυν ἀποκαθαίρει μόνον ἀμαρτίας, ἀλλὰ καὶ κινδύνους ἀποκρούεται μεγάλους. Ὁ γέ τοι βασιλεὺς δομοῦ τε καὶ Προφήτης, δὲ θαυμάσιος Δαβὶδ; τοὺς πολλοὺς καὶ χαλεποὺς πολέμους τῇ προσευχῇ διέψυγε, τοῦτο μόνον τὸ ὅπλον τῆς στρατιᾶς προβολλόμενος, καὶ παρέχων τοῖς ἑκυτοῦ στρατιώταις καθ' ἡσυχίαν καὶ ἀδειαν ἀπολαύειν τῆς νίκης. Ήσε²⁷ οἱ μὲν ἄλλοι βασιλεῖς ἐν τῇ τῶν στρατηγῶν ἐμπειρίᾳ καὶ τέχνῃ, καὶ τοξόταις καὶ διπλίταις καὶ ἵππεσσι τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας εἰχον· δὲ μέγας Δαβὶδ ταῖς ἀγίαις εὐχαῖς τὴν στρατιὰν ἐτείχιζεν, οὐ βλέπων εἰς δοφοῦν²⁸ στρατηγῶν καὶ ταξιάρχων καὶ ἵππάρχων, οὐδὲ χρήματα συλλέγων, οὐδὲ ὅπλα κατασκευάζων, ἀλλὰ τὴν θείαν πανοπλίαν ἐξ Οὐρανοῦ καταφέρων. Πανοπλίχ γάρ, ὡς ἀληθῶς, οὐράνιος ἡ θεία προσευχή, καὶ μόνη δύναται φυλάττειν βεβίωσις τοὺς δεδωκότας ἕαυτούς τῷ Θεῷ. Τὴν μὲν γάρ τῶν διπλιτῶν ἰσχύν τε καὶ ἐπιστήμην, καὶ τοξοτῶν ἐμπειρίαν, καὶ προδοσίαν πολλάκις ἀποφράνει μάταιον²⁹, καὶ βλέμματα πολεμικά²⁹, καὶ ἀντιπάλων εὐψυχία, καὶ ἄλλα πολλὰ πρὸς τούτοις. Προσευχὴ δὲ ἀμαρτιῶν ὅπλον καὶ ἀσφαλὲς φυλακτήριον, δομοίς μὲν στρατιώτην ἔνα, δομοίς δὲ καὶ πολλὰς ἀποκρουομένη μυριάδας. Ἐπεὶ καὶ Δαβὶδ δὲ θαυμάσιος τὸν Γολιάθ ἐκτίνον³⁰, ὥσπερ δαίμονά τινα φοβερὸν ἐπερχόμενον, οὐχ ὅπλοις, οὐδὲ ἔιφεσιν, ἀλλ' εὐχαῖς κατήνεγκεν. Οὕτως ἰσχυρὸν μὲν βασιλεῦσιν ἐν μάχαις ὅπλον ἡ προσευχὴ, ἰσχυρὸν δὲ καὶ ἡμῖν πρὸς δαίμονας. Οὕτω καὶ δὲ βασιλεὺς Ἐξεκίας³¹ περιγίγνεται τῷ πολέμῳ τῶν Περσῶν, στρατιὰν μὲν οὐχ διπλίσας, εὐχὰς δὲ μόνας ἀντιστήσας τῷ πλήθει τῶν ἀντιπάλων. Οὕτω καὶ θάνατον διέψυγε³² μετὰ τῆς προσηκούσης εὐλαβείας τῷ Θεῷ προσπεσών, καὶ ἡ προσευχὴ μόνη δέδωκεν ἀνακινῶντι τῷ βασιλεῖ.

Καὶ μέν γε³³ ὅτι ψυχὴν ἡμαρτηκεῖν ἡ προσευχὴ δαδίως ἀποκαθαίρει, διδάσκει δημάς δὲ τελώνης³⁴, δειθῆς τοῦ Θεοῦ τυχεῖν ἀφέσεως καὶ τυχῶν· διδάσκει δὲ καὶ δὲ λεπρὸς³⁵, ἀμα τε προσπεσών τῷ Θεῷ καὶ καθαρθῆς εὐθέως. Εἰ δὲ σῶμα διεφθαρμένον δὲ Θεὸς δέξας ιάσατο, πολλῷ μᾶλλον ψυχὴν

26) Η ἀλείψασα τὸν Κύριον μάρω ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Φαρισαίου. Λουκ. Ζ'.

27) Αἰτιολογικῶς: οἱ μὲν γάρ ἄλλοι βασ. 28) Ἐπαρσιν. 29) Ἄττ. ἡ πρὸς τὸ σπουδῶμενον (ἐννοούμενον τοῦ Πατέρου). 29') Κατάσκοποι τῶν ἱχθύων. 30) Βασιλ. Α', ι', 4, 52. 31) Βασιλ. Α', ι', 17. ΙΘ'. 32) Ο αὐτὸς Ἐξεκίας, Βασιλ. Δ'. κ'.

33) Προσθετικός. 34) Τῆς παραβολῆς τοῦ Εὐαγγελίου, Λουκ. ΙΗ', 10, 14. 35) Ο ιαθεὶς ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ. Ματθ. Η', 2, 4.